

jo er henved 50 Millioner Pund. Ved Siden deraf tager jo en Suffertilvirkning af 2 Millioner Pund sig temmelig uanselig ud. Svad Beskatningsforholdene i Sverrig angaar, da maa det erindres, at indtil 1869 var Tilvirkningen af Sukker fuldstændig fri. Da havde man i Sverrig den Tilstand, som Udføllige endnu anse for at ville være den ønskelige her, at det indenlandske Sukker ikke svarede nogen Accise, medens det fremmede Sukker svarede en Told. I 1869 fastsattes det i Principet, at det indenlandske Sukker skulde svare den samme Accise, som det fremmede Sukker svarede i Told, men af Hensyn til de allerede bestaaende Fabriker indrømmede man en Moderation i nogen Tid. Denne Moderation vil ophøre med Aaret 1885. Fra 1873—76 svare Fabrikerne kun $\frac{2}{10}$, fra 1876—79 $\frac{4}{10}$ og saa fremdeles tiltagende, indtil de efter 1885 ville komme til at svare fuld Stat. Jeg tør ikke bestemt sige, at det hidrører fra den allerede delvis indtraaede Beskatning, som jo indtil 1ste Juli 1876 kun har udgjort $\frac{2}{10}$ af Toldafgiften; jeg tør ikke med Bestemthed sige, at det hidrører fra denne Stat, denne Accise, at allerede Suffertilvirkningen i Sverrig er aftagen. Det viser sig, at i December Maaned 1875 svarede der Afgift af to svenske Fabriker, i Maanederne Januar, Februar og Marts 1876 svarede der kun Afgift af een svensk Fabrik. Jeg har kun udtalt, at, dersom man i begge Rigsdagens Afdelinger anfaa det for at være af saa stor Betydning for den danske Industri og særlig for det danske Landbrug, at dette Experiment førtes til Ende, af saa stor Betydning, at man vilde bringe et moderat Offer for at se det fuldført, skulde jeg ikke være nogen uoversigtelig Hindring for, at dette Omstø af Rigsdagen kunde fuldføres. Dette er min Udtalelse, dengang Spørgsmaalet kom til at foreligge i det andet Thing. Naar jeg nylig pegede hen paa, hvor lidet glimrende den svenske Sukkerindustri Stilling syntes at være for Dieblittet, saa har det ikke dermed været min Mening, at man absolut skulde støtte sig paa den i Sverrig gjorde Erfaring, absolut skulde, fordi den svenske Sukkerindustri synes ikke at kunne bære den fulde Stat, som i sin Tid vil blive lagt paa den, derfor saa Forhaand anse det for givet, at Sukkerindustrien heller ikke vil kunne trives her. Men jeg har troet, at det ikke alene var nyttigt men ogsaa nødvendigt at pege hen til de Erfaringer, der ere gjorte i vort nærmeste Naboland, naar man saa hyppig ser og hører henvist til Erfaringer, der ere gjorte i et andet Naboland, og som skulde gaa i en ganske anden Retning. Jeg vedbliver den Formening, som jeg har udtalt tidligere paa et andet Sted, at ingen Beregning, intet Gempel fra andet Land efter min Mening vil kunne være afgjørende med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg tror ikke, at noget Andet vil kunne afgjøre Spørgsmaalet end Er-

faringer fra selve vort eget Land. — Ja, jeg skal ikke tvætte Thinget med en yderligere Redegjørelse for min personlige Opfattelse af Sukkerindustriens Betydning for det danske Landbrug; thi det er jo dog egentlig dette, hvorom det gjælder. Derom ere vi vist Alle enige, at dersom Sukkerindustrien ikke kunde paaberaabe sig særlig Betydning for det danske Landbrug, vilde der høvsten kunne være Laan eller Tale om at komme den til Hjælp og støtte den frem for nogen anden Industri. Jeg har tidligere udtalt min personlige Mening om dens Betydning for det danske Landbrug; men jeg er ikke saa indbildt om at tro, at mit Stjøn som Landmand over et saadant Spørgsmaal betyder mere end enhver Andens, og altsaa i et Spørgsmaal som dette om Sukkerroedyrkingens Betydning for det danske Landbrug høier jeg mig ogsaa villig for Hjertallet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) har begjæret Ordet for 3die Gang; dertil kræves Thingets Samtykke. Hvis Ingen begjærer Afstemning, anser jeg Samtykket som meddelt. (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

N. Jensen (Aarhus Amts 3die Valgkreds): Jeg har selvfølgelig ikke bedt om Ordet for at holde et nyt Foredrag for Thinget, thi jeg har sagt, hvad jeg væsentlig kunde have at sige i Sagen; men jeg har en lille Bemærkning at gjøre til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (G. Koch) i Anledning af det Svar, han gav mig paa et bestemt Spørgsmaal. Jeg vil bemærke, at jeg er fuldstændig enig med ham om, at de Folk, som bo i Byerne, ere Menneker og have samme Krav som de andre paa, at der bliver taget Hensyn til dem. Jeg skulde med største Glæde være med til at støtte Alt, hvad der kan gavne Byerne, men jeg vil hævde, at kun den Industri er virkelig til Gavn for Arbejderne, som i sig selv er rentabel, ellers er den snarere skadelig end gavnlig. Den Bemærkning, jeg vilde gjøre, angaar Marsagen til, at Odense-Fabrikten ikke kan faae Noer nyt. Det er klart, at dette grunder sig i, at de Omboende finde den Betaling, som bydes dem, for lille; vil Fabrikten fremlæde Roedyrkere, maa den give mere. Dersom jeg ikke tager ganske feil i den Formodning, at Fabrikens Ciere ere i Stand til at bringe den Driftskapital ind i Forretningen, som er fornøden for indtil videre at betale Roerne høiere og derved fremme Roedyrkingen, maa jeg opfatte Sagen saaledes, at de kun ønske Statslænsens Penge stulne ind i den for at spare deres egne, men dette kan jeg ikke være med til. Jeg skal kun gjøre denne lille Bemærkning paa dette Tidspunkt.

Clanssen: Naar jeg maa stille mig paa